

GLÓWNE ASPEKTY DZIAŁALNOŚCI SPORTOWO-MASOWEJ W SZKOLE WSPÓŁCZESNEJ

W artykule udowodniono aktualność realizacji działalności sportowo-masowej w szkole współczesnej. Uzasadniono konieczność udoskonalenia przygotowania zawodowego przyszłego nauczyciela wychowania fizycznego w odpowiedzi na konieczność przekształcenia systemu wychowania fizycznego młodego pokolenia. Argumentowano ważność reorientacji w kierunku sportyzacji ćwiczeń fizycznych we współczesnej szkole.

Wyrazy kluczowe: wychowanie fizyczne, sport, działalność sportowo-masowa, nauczyciel wychowania fizycznego.

MAIN ASPECTS MASS SPORTS WORK IN MODERN SCHOOL

The article proves the actuality of the problem of improving of the physical education of children and youth. The necessity of restructuring of the system of the physical education of the younger generation, thus improving of the training of the future teachers of physical education is indicated in it. The author also argues the importance of the sports orientation of the physical activity in modern school.

Keywords: physical education, sports, sports-mass work, teacher of physical education.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ СПОРТИВНО-МАСОВОЇ РОБОТИ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ

У статті доведено актуальність реалізації спортивно-масової роботи у сучасній школі. Обґрунтовано необхідність удосконалення професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури у відповідь на необхідність перебудови системи фізичного виховання молодого покоління. Аргументовано важливість переорієнтації на спортизацію фізкультурної діяльності у сучасній школі.

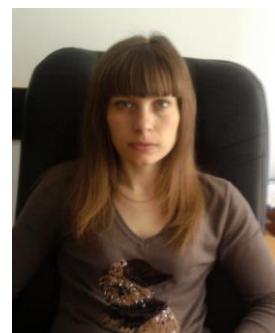
Ключові слова: фізичне виховання, спорт, спортивно-масова робота, вчитель фізичної культури.

Показником здоров'я кожної нації є стан здоров'я дітей та молоді. Збереження і зміцнення здоров'я стає, за визначенням Всесвітньої організації охорони здоров'я, завданням особливої ваги для населення. Його розв'язання повинно здійснюватися через формування у суспільстві, у кожного індивіда мотивації на здоровий спосіб життя, прилучення до занять фізичною культурою та спортом.

Проте статистика – невтішна. Сьогодні має місце стійка тенденція до погіршення здоров'я учнівської молоді.

За даними Міністерства охорони здоров'я України, у 1991-2001 рр. підвищення рівня захворюваності й поширеності хвороб серед молоді відбулося за всіма класами. Найбільше зросла захворюваність на хвороби крові та кровотворних органів, новоутворення, хвороби сечостатевої системи, кістково-м'язової системи і сполучної тканини, природжені вади розвитку.

У 2010 р. медики констатували, що за час навчання у загальноосвітньому навчальному закладі школярі втрачають щонайменш третину свого здоров'я. Зокрема погіршуються зір, слух, осанка, зростає кількість випадків захворювання нирок, хвороб

M. Turańska
doktorantka
Drogobickiego
Państwowego
Uniwersytetu
Pedagogicznego
imienia Iwana Franki,
(m. Drogobycz Ukraina)

органів травлення, нервової системи, ендокринних залоз. У порівнянні з 2005 р. підліткова захворюваність за всіма класами хвороб зросла у 2010 на 19% [3, с. 39].

I. Панькова [5] виділяє такі внутрішньошкільні чинники, що становлять загрозу для здоров'я учнів:

I. Гігієнічні умови, чинники: шум, освітленість, повітряне середовище, розмір приміщень, кубатура, дизайн, колір стін, будівельні матеріали, фарба; меблі: розміри, розташування у приміщенні; відео екранні засоби – комп'ютери, телевізори; харчоблок: асортимент, якість їжі, організація харчування, якість питтєвої води, екологічний стан прилеглої до школи території, стан сантехнічного обладнання.

II. Навчально-організаційні чинники: обсяг навчального навантаження, його відповідність віковим та індивідуальним особливостям школяра, розклад уроків, розподіл навантаження за днями, тижнями, у навчальному році, організаційно-педагогічні умови проведення уроку (чергування видів навчальної діяльності, інтенсивність, проведення фізкультхвилинок, вправ для зору тощо), обсяг фізичного навантаження – за днями, за тиждень, місяць (на уроках фізкультури, перервах, у позаурочний час), особливості статуту школи і норм шкільного життя, медичне і психологічне забезпечення школи, участь батьків учнів у житті школи, стиль керівництва адміністрації, характер стосунків “по вертикалі”, психологічний клімат педагогічного колективу, характер стосунків “по горизонталі”, інтегрованість школи в навколишній соціум, вплив адміністрації району та інших організацій на життя школи, наявність/відсутність системи формування культури здоров'я і здорового способу життя учнів, позиція та рівень компетентності керівництва з питань збереження і зміцнення здоров'я учнів.

III. Психолого-педагогічні чинники: психологічний клімат у класах, на уроці, наявність емоційних розрядок, стиль педагогічного спілкування вчителя з учнями, характер проведення опитувань і екзаменів, проблема оцінок, ступінь реалізації вчителем індивідуального підходу до учнів (особливо з групи ризику), особливості роботи з “важкими підлітками” у класі, відповідність використовуваних методик і технологій навчання віковим та функціональним можливостям учнів, ступінь обмежень у свободі природних тілесних, емоційних та мислительних проявів учнів на уроках (і взагалі під час перебування у школі), особистісні, психологічні особливості вчителя, його характеру, емоційних проявів, стану здоров'я, його спосіб життя і ставлення до свого здоров'я, обтяженість особистими проблемами, його здатність до психоемоційного переключення, ступінь педагогічної автономії і можливості інноваційної діяльності, професійна підготовленість вчителя з питань здоров'язберігаючих освітніх технологій.

Як видно з цього переліку, велика частина чинників пов'язана саме з фізкультурною діяльністю. Проте частка молодих людей, які займаються фізичним розвитком зменшується, що викликано часто відсутністю умов для занять обраними видами рухової активності, недоступністю наявних закладів рекреації для великої кількості українських сімей.

Як стверджує О. Салівон, різке погіршення здоров'я населення викликано об'єктивними причинами: згортанням діяльності спортивних установ і організацій; недостатнім їх фінансуванням, відтоком висококваліфікованих фахівців з даної галузі; втратою в більшості населення цінності власного здоров'я, фізичної культури і фізичного виховання; націленістю уроків фізичної культури в загальноосвітніх установах на щільність і на виконання фізичних нормативів, а не на формування переконань здорового способу життя і визнання власного здоров'я як особистісної і соціальної цінності [6, с. 120].

Г. Панченко наголошує на недоліках уроку фізичної культури, який у сучасній школі без позаурочної фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи практично втрачає принцип системності (який є провідним у багатьох діючих моделях саме системи фізичного виховання учнівської молоді різних країн світу), перетворюється в малоефективне дійство, яке не може забезпечити навіть мінімального життєво необхідного рівня рухової та функціональної підготовленості організму школярів. Саме тому елементарне фізичне

навантаження із засобу оздоровлення перетворюється в гостре фізичне перенапруження, що створює критичні ситуації на уроках не тільки під час складання навчальних нормативів, але навіть при розминці у підготовчій частині уроку [4, с. 86-87].

Статистика засвідчує, що до трійки преференційованих місць, де більшість молоді проводить вільний час, належать дім, відпочинок в гостях та на природі. Оцінка співвідношення активних та пасивних форм проведення дозвілля показала, що українська молодь надає перевагу пасивним формам. У той же час фізичним заняттями займаються від 56 до 36% респондентів. Причому кількість прихильників фізичних занять (ранкова гімнастика і фізкультура, біг, оздоровчі прогулянки, заняття в спортивній залі, на стадіоні, спортивних майданчиках тощо) з віком помітно зменшується [3, с. 123-125].

Очевидно, що такий стан речей свідчить про неефективну організацію фізичного виховання у сучасній школі, а отже актуалізується проблема пошуку шляхів залучення школярів до спортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої діяльності, а також підготовки фахівців, готових до реалізації цього завдання.

Оскільки питання фізичного виховання дітей та молоді сьогодні є одним з провідних завдань державної ваги, дослідженню питань підвищення його ефективності присвятили праці М. Віленський, Е. Короткова, В. Лях, В. Пономарьов, Є. Хромин та ін. Ці науковці виділили низку концептуальних підходів до фізкультурної освіти учнів.

Питання удосконалення змісту підготовки фахівців з фізичної культури і спорту стали предметом досліджень Л. Лубишевої, С. Савчук, О. Салівона та ін.

Аналіз наукової літератури засвідчив прихильність окремих вчених (В. Бальсевич, Л. Лубишенва та ін.) до спортизації фізичного виховання. Очевидно, витоки цього підходу варто шукати також в історичному досвіді спортивно-масової роботи, яка отримала великого поширення у другій половині ХХ ст. в системі радянського шкільництва.

Мета статті полягає в обґрунтуванні необхідності реалізації спортивно-масової роботи у сучасній українській школі.

Важливим завданням сучасної освіти є оновлення форм і змісту фізичного виховання. Сьогодні недостатніми видаються декларативні гасла щодо корисності занять фізкультурою, а також уроки фізкультури, які часто характеризуються двома крайнощами: від погоні за рекордами до схвалення пасивності учнів на уроці, аби не трапилося чогось небезпечного. Проте, на нашу думку, сьогодні основне значення треба приділити формуванню у дітей здоров'язберігальної мотивації, націленості їх на заняття фізкультурою та спортом.

Коли говоримо про залучення дітей до спортивної діяльності, маємо на увазі не виснажливі заняття, метою яких є встановлення рекордів. Притримуємося радше точки зору В. Бальсевича та Л. Лубишевої, які наголосили на необхідності перетворення традиційного фізичного виховання у спортивно орієнтований процес, що передбачає:

– використання у процесі фізичного виховання прийнятних для його завдань засобів і методів тренування;

– організацію фізичного виховання на основі добровільно обраного спорту;

– надання учневі можливості вільно обирати вид спорту;

– організацію занять у навчально-тренувальних групах;

– надання учневі можливості переходу з однієї групи до іншої;

– винесення занять за межі обов'язкового шкільного розкладу;

– організацію занять не менш і не більше, ніж три рази на тиждень;

– обов'язкове виконання нормативів базового компонента шкільної програми.

Автори аргументують ефективність спортивної підготовки у школі такими тезами:

1) пріоритет тренування як основного способу фізичного перетворення потенціалу людини. У фізичному вихованні, як правило, присутні навантаження оздоровчого характеру, які не можуть вивести людину на новий рівень фізичної підготовленості, але особливо важливі для розвитку дітей, підлітків і молоді;

2) формування у спортсменів ціннісного ставлення до процесу спортивної підготовки і участі в ній. Питання мотивації – одне з найскладніших у залученні людей до занять фізичними вправами. В спортивній діяльності воно великою мірою розв'язане. Саме собою ставлення людини до спортивної підготовки є важливою особистісною цінністю і в той же час загальним досягненням, якщо розглядати його взірцем для наслідування. Якщо глибоко проаналізувати мотиваційні механізми формування ціннісного ставлення спортсмена до спортивної діяльності, то отримана інформація може великою мірою розв'язати актуальну проблему залучення до регулярних занять фізичними вправами;

3) поширення установки великого спорту «в спортивній підготовці немає дрібниць» на фізичне виховання. З багатьох аспектів спортивної підготовки написані серйозні праці, і адаптувати до процесу фізичного виховання можна багато. Звісно, мова йде не про сліпе копіювання, а про серйозний аналіз і вибір найбільш вдалих концептуальних ідей і технологій, здатних за короткий час зробити процес фізичного виховання цікавим та ефективним [1].

Погоджуємося також з точкою зору О. Салівона, який переконаний, що спортивно-масова робота – це організація і проведення масових спортивних заходів для дітей з метою сприяння поліпшенню фізичної підготовленості, виявленню сильних спортсменів, пропаганді здорового способу життя. В основу спортивно-масової роботи закладено масові фізкультурні заходи (простота правил і умов участі, доступність змісту кожному учасникові незалежно від його підготовленості) і свята фізичної культури (масові видовищні заходи показового і розважального характеру, які сприяють пропаганді фізичної культури). Автор наголошує, що принциповим є те, що будь-які технології, форми і спрямованість змісту фізичного виховання повинні передбачати реалізацію процесу тренування як обов'язкової умови досягнення мети фізичного виховання в загальноосвітній школі [6, с. 121].

Мова йде також про створення фізкультурно-спортивного середовища навчального закладу та актуалізацію його педагогічного потенціалу, спрямованого на становлення здоров'язберігального стилю життя учнів. При цьому І. Манжелей класифікує чотири типи фізкультурно-спортивного життя особистості:

- оперантно-алгоритмічний – носій;
- вікарно-реконструктивний – споживач;
- локально-евристичний – творець;
- системно-пошуковий – сценарист.

Відповідно фізичне виховання має ототожнюватися із взаємодією особистості з фізкультурно-спортивним середовищем. При цьому особистість має виступати суб'єктом середовища, а результатом її діяльності має стати перетворення середовища і власної індивідуальності [2].

Відтак зрозуміло, що метою спортивно-масової роботи має стати:

- 1) виховання відповідних мотиваційних та поведінкових характеристик, активної орієнтації на здоровий спосіб життя;
- 2) створення умов для задоволення потреб кожного учня у зміцненні здоров'я, фізичному та духовному розвитку;
- 3) збільшення обсягу рухової активності учнів залежно від психофізіологічної потреби в рухах;
- 4) підвищення якості навчального процесу з фізичного виховання;
- 5) оптимізація управління фізичним вихованням учнівської молоді.

Спортивно-масова робота спрямовується на фізичне вдосконалення школярів, організацію і проведення фізкультурно-спортивних заходів, підвищення фізичної підготовленості, організацію дозвілля і пропаганду здорового способу життя. Вона включає як масовий спорт, так і підготовку збірних команд школи з різних видів спорту.

Основними формами спортивно-масової роботи у сучасній школі є:

- уроки фізичної культури:

- ранкова зарядка;
- фізкультурні хвилинки під час уроків;
- фізичні вправи та рухливі ігри на великих перервах;
- спортивні свята;
- місячники здорового способу життя;
- заняття в спортивних секціях;
- внутрішньошкільні змагання.

До спортивного забарвлення фізвиховної діяльності можна ставитися як завгодно критично. Проте важливо, що засоби спорту завдяки своїй змагальності, командному духу, суперництвові дають змогу сформувати у дітей та молоді відповідну мотивацію, яка сприятиме не лише їхньому залученню до регулярних занять фізичними вправами, але формуванню здоров'язберігальних навичок та потреби у здоровому способі життя. У вітчизняній педагогіці накопичений значний досвід спортивно-масової роботи, а також підготовки майбутнього вчителя до її реалізації, який варто вивчати. Це допоможе підготувати майбутнього вчителя фізичної культури до організації такого виду роботи у сучасній загальноосвітній школі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бальсевич В.К. Спортивно ориентированное физическое воспитание: образовательный и социальный аспекты / В.К. Бальсевич, Л.И. Лубышева // Теория и практика физической культуры. – 2003. – № 5. – С. 19 – 22.
2. Манжелей И.В. Актуализация педагогического потенциала физкультурно-спортивной среды : автореф. дис. ...д-ра пед. наук / Манжелей И.В. ; Тюменский гос. ун-т. – Тюмень, 2005. – 47 с.
3. Молодь в умовах становлення Незалежності України (1991 – 2011 роки): щоріч. доп. Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України про становище молоді в Україні / М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Державний інститут розвитку сімейної та молодіжної політики; [редкол.: О.В. Белишев (голова) та ін.]. – К., 2011. – 316 с.
4. Панченко Г.І. Проблеми удосконалення підготовки майбутнього вчителя фізичного виховання до організації та проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в загальноосвітній школі / Г.І. Панченко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2011. – № 11. – С. 86-90.
5. Панькова И.И. Педагогика здоровья : учебно-методическое пособие к спецкурсу / И.И. Панькова. – Ростов-на-Дону, 2007. – 137 с.
6. Салівон О.В. Підготовка до організації спортивно-масової роботи майбутніх учителів початкових класів як педагогічна проблема / О.В. Салівон // Наукова скарбниця освіти Донецьчини. – 2010. – № 1. – С. 119-122.

MAIN ASPECTS MASS SPORTS WORK IN MODERN SCHOOL

M. TURYANSKA

The indicator of the health of every nation is the state of health of children and young people. The preservation and promotion of health is, by definition of the world health organization, a task of special importance for the population. His decision has to be through the formation of the society and each individual's motivation for a healthy lifestyle, introduction to physical culture and sports.

However, the statistics are disappointing. Today there is a steady deterioration in the health of students.

According to the Ministry of health of Ukraine in 1991-2001 increased incidence and prevalence of diseases among young people occurred in all classes. Most increased the incidence of diseases of the blood and blood-forming organs, neoplasms, diseases of the genitourinary system, musculoskeletal system and connective tissue congenital malformations.

In 2010, physicians stated that during training in secondary school pupils lose at least one third of his health. In particular, deteriorating vision, hearing, posture, increases the number of cases of kidney disease, diseases of the digestive system, nervous system, endocrine glands. Compared to 2005, the incidence of teenage on all classes of diseases has increased in 2010 to 19% [3, p. 39].

I. Pankov [5] allocates such unotron factors that threaten the health of students:

1. Hygienic conditions, factors: noise, lighting, air environment, size of facility, capacity, design, color of the walls, building materials, paint; furniture: size, placement in the room; video on-screen tools – computers, TVs; kitchen: range, quality food, catering, drinking water quality, environmental condition adjacent to the school site, the condition of sanitary equipment.

2. Organizational factors: the volume of an academic load, its conformity with the age and individual characteristics of the student, the class schedule, the load distribution over days, weeks, academic year, the organizational-pedagogical conditions of organization of a lesson (the sequence of learning activities, the intensity, the conduct of physical activities, exercises for eyesight, etc), amount of physical activity – by day, week, month (in physical education classes, recess, after school), features of the school's Charter and norms of school life, medical and psychological support of the school, involvement of parents of pupils in the school, the leadership style of administration, the nature of the relationship “vertical”, the psychological climate of the teaching staff, the nature of the relationship “horizontal” integration of the school in the surrounding society, the influence of the district administration and other organizations on the life of the school the presence/absence of system of formation of culture of health and healthy lifestyle of students, the position and level of competence of leadership on the issues of preserving and strengthening the health of students.

3. Psychological and educational factors: psychological climate in the classroom, in the classroom, the emotional razradom, the style of pedagogical communication of teachers with students, the nature of the surveys and examinations, problem assessments, the degree of teacher implementation of an individual approach to pupils (especially risk groups), working with “difficult teenagers” in the classroom the use of methods and technologies of training age and functional abilities of students, the degree of restrictions in the freedom of the natural bodily, emotional and myslitelyny manifestations of students in the classroom (and in General during your stay at the school), personality, psychological characteristics of the teacher, his character, emotions, state of health, his lifestyle and attitude towards their health, burdened by personal problems, his emotional ability of switching the degree of pedagogical autonomy and opportunities of innovation, professional competence teachers on health-preserving educational technology.

As can be seen from this list, most of the factors associated with physical activity. However, the proportion of young people who engage in physical development is reduced, which is often caused by lack of conditions to practice fine motor activity, inaccessibility of existing institutions of recreation for a large number of Ukrainian families.

According to A. Salivon, a sharp deterioration of health of the population caused by objective reasons: the collapse of the sports institutions and organizations; insufficient financing, outflow of highly qualified specialists from the industry; the loss of the majority of people value their own health, physical education and physical education; the focus of physical education lessons in secondary schools on the density and on the physical implementation of standards, and not on the formation of beliefs of a healthy lifestyle and recognition of their own health as a personal and social values [6, p. 120].

G. Panchenko said the shortcomings of the lesson of physical culture in the modern school no extracurricular sports and improving and sports-mass work almost loses the principle of consistency (which is leading in many existing models, namely the system of physical education of students of different countries of the world), becomes ineffective performance that cannot provide even the minimum essential level of motor and functional training of the body students. That's why elementary physical exertion of rehabilitation facilities has become an acute physical stress, which creates a critical situation on the lessons not only during the delivery of the educational standards, but even when warm-up in the preparatory part of the lesson [4, p. 86-87].

Statistics show that the top three preferential places where the majority of young people spend their free time, are the house, the rest in the guests and in nature. The ratio of active and passive forms of leisure activities showed that Ukrainian youth prefer passive forms. At the same time physical activities involved from 56 to 36% of respondents. Moreover, the number of supporters of physical training (morning gymnastics and physical training, running, fitness walking, playing in the sports hall, stadium, sports grounds and the like) with age markedly reduced [3, p. 123-125].

Obviously, this situation demonstrates poor organization of physical education in the modern school, and thus actualizes the problem of finding ways to attract children to sports and mass sports and recreational activities, as well as training of specialists ready to implement this task.

As the issues of physical education of children and youth is today one of the leading problems of national importance, the study of improving its effectiveness has devoted labour. Vilensky, E. Korotkova, V. Lyakh, V. Ponomarev, There. Chromin, etc. These scientists have identified a number of conceptual approaches to physical education students.

The issues of improving the content of training specialists in physical culture and sports have been the subject of research L. Lobysheva, S. Savchuk, V. Salvano, etc.

Analysis of scientific literature has witnessed the commitment of individual scientists (V. Balsevich, L. Lobysheva, etc.) to sportsac physical education. Obviously, the origins of this approach lay in the historical experience of sport activity, which is widespread in the second half of the twentieth century. in the Soviet system of school education.

The goal of the article lies in justification of the necessity of realization of sports-mass work in the modern Ukrainian school.

An important task of modern education is to update the form and content of physical education. Insufficient today issued a declarative slogans about the usefulness of physical education classes and physical education classes, which are often characterized by two extremes: the chase for records prior to approval of the passivity of students in the classroom to avoid something dangerous. However, in our opinion, today the main importance should be given to the formation of children's health asbergers motivation, their focus on physical training and sports.

When talking about the involvement of children in sports activities, do not mean grueling sessions, which aim at setting records. Adhere to rather point of view. Balsevich and L. Lobysheva, which stressed the need to transform traditional physical education sports oriented process include:

- use in the process of physical education acceptable to his tasks, means and methods of training;
- organization of physical education on the basis of voluntarily chosen sport;
- giving the student the freedom to choose the kind of sport;
- the organization of classes in the training groups;
- giving the student the possibility of transition from one group to another;
- carrying out training beyond compulsory school schedules;
- organization of training of not less than and not more than three times a week;
- mandatory performance standards base component of the school curriculum.

The authors argue the effectiveness of athletic training in the school such suggestions:

1) priority of training as the primary method of physical transformation of human potential. In physical education, usually present load, improving character who can't take a person to new levels of physical fitness, but especially important for the development of children, adolescents and youth;

2) formation in athletes of values to the process of sports training and participation in it. The question of motivation is one of the most difficult in attracting people to engage in physical exercises. The sporting activity was to a great extent solved. In itself, the person's attitude to sport training is an important personal value and at the same time, the overall achievement, if we consider him as a role model. If you deeply analyze the motivational mechanisms of formation of value attitude of the athlete to sports activity, the received information may largely solve the actual problem of involvement in regular physical exercise;

3) distribution install big sport "in sport training no details on physical education. Of the many aspects of sports training written serious works, and adapt to the process of physical education. Of course, we are not talking about blind copying, but to serious analysis and selection of the most successful conceptual ideas and technologies, are able to make physical education fun and effective [1].

Also agree with the point O. Salvona who is convinced that sports-mass work is the organization and carrying out of mass sports events for children with the aim of promoting the improvement of physical fitness, identifying strengths athletes, promotion of healthy lifestyles. The basis of sports-mass work mass gymnastic events (the simplicity of the rules and terms of participation, accessibility of the content to each participant regardless of his fitness) and the holidays of physical culture and mass entertainment events indicative and entertainment that contribute to the promotion of physical culture). The author emphasizes that principle is that any technology, form and orientation of physical education content should include implementation of the process of training as a prerequisite for achieving the goal of physical education in the secondary school [6, p. 121].

It is also about creating a sports environment of the educational establishment and updating its pedagogical potential, aiming at developing health abbergasted lifestyle of students. In this I. Manzheley classifies four types of sports life personality:

- operate-algorithmic – carrier;
- indirectly-reconstructive – consumer;
- locally-heuristic – maker;
- system-search and screenwriter.

Physical education should identify with the interaction of personality with physical-sport environment. The identity should be the subject of the environment as a result of its activities should be the transformation of the environment and its own identity [2].

Therefore, it is clear that the purpose of sport activity should be:

1) the development of appropriate motivational and behavioral characteristics, active orientation to a healthy lifestyle;

2) the creation of conditions to meet the needs of every student in health promotion, physical and spiritual development;

3) increase the amount of motor activity of students depending on physiological needs for movements;

4) the quality of the educational process in physical education;

5) optimizing management of physical education of students.

Sports-mass work is focused on physical improvement of students, organizing and conducting sports events, improving physical fitness, recreational and healthy lifestyle. It includes both mass sports and training teams of school for various sports.

The main forms of mass sports work in the modern school are:

lessons of physical culture:

- morning exercises;
- sports moment during lessons;
- physical exercises and outdoor games large changes;
- sports events;
- months of a healthy lifestyle;
- classes in sports clubs;
- intra-school tournaments

To sports coloring favicon activity can be viewed as anything critically. However, it is important that the means of sport due to its competitiveness, team spirit, Supernetto provide an opportunity to help children and young people the appropriate motivation, which will contribute not only to their involvement in regular physical exercise, but the formation of health asbergers skills and needs in a healthy lifestyle. In Russian pedagogy has considerable experience of sports activities, as well as training future teachers in its implementation, which are worth exploring. This will help to prepare future teachers of physical culture to the organization of this kind of work in the modern secondary school.

REFERENCE:

1. Бальсевич В.К. Спортивно ориентированное физическое воспитание: образовательный и социальный аспекты / В.К. Бальсевич, Л.И. Лубышева // Теория и практика физической культуры. – 2003. – № 5. – С. 19 – 22.
2. Манжелей И.В. Актуализация педагогического потенциала физкультурно-спортивной среды : автореф. дис. ...д-ра пед. наук / Манжелей И.В. ; Тюменский гос. ун-т. – Тюмень, 2005. – 47 с.
3. Молодь в умовах становлення Незалежності України (1991 – 2011 роки): щоріч. доп. Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України про становище молоді в Україні / М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Державний інститут розвитку сімейної та молодіжної політики; [редкол.: О.В. Белишев (голова) та ін.]. – К., 2011. – 316 с.
4. Панченко Г.І. Проблеми удосконалення підготовки майбутнього вчителя фізичного виховання до організації та проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в загальноосвітній школі / Г.І. Панченко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2011. – № 11. – С. 86-90.
5. Панькова И.И. Педагогика здоровья : учебно-методическое пособие к спецкурсу / И.И. Панькова. – Ростов-на-Дону, 2007. – 137 с.
6. Салівон О.В. Підготовка до організації спортивно-масової роботи майбутніх учителів початкових класів як педагогічна проблема / О.В. Салівон // Наукова скарбниця освіти Донеччини. – 2010. – № 1. – С. 119-122.